

som har samma lönegrad och samma antal tjänsteår, till skillnad från den praxis som har följts under tidigare årtionden, och att domarnas löner, med tanke på den ekonomiska situationen i landet, i allmänhet inte står i samklang med vikten av den verksamhet som de utövar, särskilt med tanke på det godtyckliga systemet med bonusar som kan beviljas av överordnade, tolkas på så sätt att den beskrivna situationen inte är förenlig med nämnda princip?

- 3.B** Om ovanstående fråga besvaras jakande, ska nämnda princip om rättsväsendets oberoende tolkas på så sätt att en rättvis rättegång inte kan säkerställas under sådana omständigheter?
- 4.A** Ska artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) tolkas så, att den utgör hinder för ett beslut i nationell rättspraxis genom vilket den högsta domstolsinstansen inom ramen för ett förfarande som syftar till att förenhetliga medlemsstatens rättspraxis kvalificerar ett beslut av en underinstans om att inleda ett förfarande för förhandsavgörande som rättsstridigt, dock utan att det påverkar de rättsliga verkningarna av beslutet i fråga?
- 4.B** Om fråga 4/A besvaras jakande, ska artikel 267 i fördraget om Europeiska unionen (FEU) tolkas så, att den hänskjutande domstolen ska underlåta att beakta den högre domstolens motsatta beslut och de principiella ståndpunkter som antagits i syfte att förenhetliga nationell rätt?
- 4.C** Om fråga 4/A besvaras nekande, kan det straffrättsliga förfarande som har vilandeförklarats återupptas i ett sådant fall, trots att förfarandet för förhandsavgörande pågår?
- 5.** Ska – mot bakgrund av artikel 267 FEUF – principen om domstolarnas oavhängighet, vilken stadfästs i artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt i EU-domstolens praxis, tolkas så, att den åsidosätts när ett disciplinärt förfarande inleds mot en domare av det skälet att han har inlett ett förfarande för förhandsavgörande?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 13 augusti 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft.mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Mål C-610/19)

(2020/C 95/06)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Är en rättslig tolkning och en nationell praxis, enligt vilka – när de materiella villkoren för avdragsrätten är uppfyllda – det inte är tillräckligt att förfoga över en faktura vars innehåll uppfyller kraven i artikel 226 i direktivet, utan den beskattningsbara personen för att få göra avdragsrätten gällande på grundval av den ifrågavarande fakturan, dessutom måste förfoga över ytterligare skriftlig bevisning, vilken inte bara ska uppfylla kraven i direktiv 2006/112 utan även ska iaktta redovisningsprinciperna i den nationella lagstiftningen och de särskilda bestämmelserna om kompletterande

dokument, enligt vilka det krävs att var och en som ingår i transaktionskedjan på ett överensstämmande sätt ska minnas och redovisa varje detalj i den ekonomiska transaktion som bygger på dessa kompletterande dokument, förenliga med artiklarna 168 a och 178 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförda med artiklarna 220 a och 226 i samma direktiv, samt med effektivitetsprincipen?

- 2) Är en rättslig tolkning och en nationell praxis, enligt vilka var och en som deltar i en kedjetransaktion – oberoende av andra eventuella omständigheter, enbart på grund av att transaktionen har den karaktären – är skyldig att kontrollera de olika delarna av den transaktion som de har genomfört och utifrån denna kontroll dra slutsatser med avseende på den beskattningsbara person som befinner sig i ett annat led i kedjan, och varigenom den beskattningsbara personen kan nekas rätten att [göra avdrag för mervärdesskatt] med motiveringen att kedjans uppbyggnad, även om den inte är förbjuden enligt den nationella lagstiftningen, inte [rimligen] var motiverad i ekonomiskt hänseende, förenliga med bestämmelserna i direktiv 2006/112 om [avdrag för mervärdesskatt], principen om skatteneutralitet och effektivitetsprincipen? Är det i detta sammanhang, när det föreligger en kedjetransaktion, enbart direktiv 2006/112 och den nationella lagstiftningen om avdrag för mervärdesskatt i egenskap av materiella bestämmelser som preciserar de relevanta villkoren för att fastställa de faktiska omständigheterna som kan tillämpas, eller ska även redovisningsbestämmelserna i den berörda medlemsstaten, i egenskap av specialbestämmelser, tillämpas inom ramen för prövningen av de objektiva omständigheter som kan motivera att [avdragsrätten] nekas, när relevansen och beviskraften hos den bevisning som kan ligga till grund för nekad avdragsrätt ska fastställas och bedömas?
- 3) Är en rättslig tolkning och en nationell praxis, enligt vilka en beskattningsbar person – som använder varor i samband med transaktioner som är skattepliktiga i den medlemsstat där de genomförs och som förfogar över en faktura i enlighet med direktiv 2006/112 – nekas rätten [att göra avdrag för mervärdesskatt] med motiveringen att denne inte känner till alla delar [av transaktionen] som genomförts av de som ingår i kedjan, eller med åberopande av omständigheter som är förknippade med de som ingår i kedjan i ett tidigare led än fakturautställaren och som den beskattningsbara personen inte kunde ha något inflytande över av skäl som inte kan tillskrivas denne, och [avdragsrätten] underkastas kravet att den beskattningsbara personen inom ramen för de åtgärder som det rimligen kan krävas att denne ska vidta, ska uppfylla en allmän kontrollskyldighet, inte bara innan avtalet ingås utan även medan det genomförs och därefter, förenliga med bestämmelserna i direktiv 2006/112 om [avdrag för mervärdesskatt], principen om skatteneutralitet och effektivitetsprincipen? Är den beskattningsbara personen i detta sammanhang skyldig att avstå från att utnyttja rätten att [göra avdrag för mervärdesskatt] när denne, med avseende på någon del av den ekonomiska transaktion som anges på fakturan, vid en tidpunkt efter att avtalet har ingåtts eller medan det genomförs eller efter att det har genomförts upptäcker oegentligheter eller får kännedom om en omständighet som får till följd att [avdragsrätten] nekas i enlighet med skattemyndighetens praxis?
- 4) Är skattemyndigheten skyldig att precisera vad skatteundandragandet består i, med hänsyn till bestämmelserna i direktiv 2006/112 om [avdrag för mervärdesskatt] och effektivitetsprincipen? Är skattemyndighetens förfarande – enligt vilket brister och oegentligheter som inte har något rimligt orsakssamband med [avdragsrätten], som de som ingår i kedjan har gjort sig skyldiga till, anses utgöra bevis på skatteundandragandet, med motiveringen att den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till skatteundandragandet – lämpligt mot bakgrund av att dessa brister och oegentligheter medförde att fakturans innehåll blev osannolikt? För det fallet att det föreligger ett skatteundandragande, motiverar detta att den beskattningsbara personen åläggs att utföra kontrollen med den omfattning, det djup och den ram som beskrivits ovan, eller går denna skyldighet utöver vad effektivitetsprincipen kräver?
- 5) Är en sanktion som består i att rätten [att göra avdrag för mervärdesskatt] nekas och en skyldighet att betala ett skatteillägg som motsvarar 200 % av mellanskillnaden – när skattemyndigheten inte har åsamkats någon inkomstförlust som har direkt anknytning till den beskattningsbara personens [avdragsrätt] – proportionerlig? Kan någon av de omständigheter som avses i 170 § 1 tredje meningen i az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (lag nr XCII från år 2003 om skatteförfarandet) (nedan kallad skatteförfarandelagen), anses föreligga när den beskattningsbara personen har tillhandahållit skattemyndigheten alla handlingar som denne har haft tillgång till och har inkluderat sina utfärdade fakturor i sin skattedeklaration?
- 6) För det fallet att det till följd av svaren på tolkningsfrågorna kan fastställas att den tolkning av nationell lagstiftning som har tillämpats efter det mål som gav upphov till beslut av den 10 november 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU: C:2016:869) och den praxis som har utvecklats genom denna tolkning, inte är förenliga med bestämmelserna i direktiv 2006/112 om [avdrag för mervärdesskatt], samt med beaktande av att domstolen i första instans inte kan begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen i alla mål, kan de beskattningsbara personernas rätt att väcka skadeståndstalan i domstol anses säkerställa rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna? Kan valet av formen på avgörandet i målet Signum Alfa Sped, tolkas som att det innebär

att frågan redan hade reglerats i unionsrätten och klagjorts genom EU-domstolens praxis, och således var uppenbar, eller innebär detta att frågan inte till fullo hade besvarats och att det – mot bakgrund av att ett nytt förfarande inleddes – fortfarande var nödvändigt att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 13 augusti 2019 – Crewprint Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-611/19)

(2020/C 95/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Crewprint Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med de relevanta bestämmelserna [om avdrag för mervärdesskatt] i direktiv 2006/112⁽¹⁾ och med principen om skatteneutralitet med en rättslig tolkning och en nationell praxis, enligt vilka skattemyndigheten kan avslå en ansökan om [avdrag för mervärdesskatt] med avseende på en ekonomisk transaktion mellan parterna, på grund av att myndigheten anser att formen för rättsförhållandet mellan parterna är bedräglig (entreprenadavtal) eftersom den medför rätt till avdrag och skattemyndigheten i stället enligt 1 § 7 [skatteförfarandelagen] kvalificerar den som en verksamhet (agentverksamhet) som inte ger rätt till avdrag, eftersom myndigheten anser att parternas agerande motsvarar skatteflykt med motiveringen att fakturamottagarens verksamhet inte nödvändigtvis behövde ha [den formen av näringsverksamhet], eftersom denne även hade kunnat bedriva verksamheten som agent? Som ett villkor för [avdragsrätt], har de beskattningsbara personerna i detta sammanhang en skattemässig skyldighet att välja den ekonomiska verksamhet som innebär en större skattebörd för dem, eller utgör det ett förfarandemissbruk om de inom ramen för utövandet av sin avtalsfrihet och för andra syften än skatterättsliga, väljer en avtalsform för den ekonomiska verksamhet som de bedriver tillsammans som även får en verkan som de själva inte har eftersträvat men som medför avdragsrätt?
- 2) Är det förenligt med de relevanta bestämmelserna [om avdrag för mervärdesskatt] i direktiv 2006/112 och med principen om skatteneutralitet med en rättslig tolkning och en nationell praxis, enligt vilka skattemyndigheten kan neka en beskattningsbar person som vill utnyttja rätten [att dra av mervärdesskatt] och som uppfyller de materiella och formella villkoren [för avdragsrätt] samt har vidtagit de åtgärder som krävs innan avtalet ingicks, avdragsrätt med motiveringen att skattemyndigheten anser att skapandet av en kedja är onödigt i ekonomiskt hänseende och därmed utgör ett förfarandemissbruk, eftersom underleverantören trots att denne har förmåga att tillhandahålla tjänsterna, anlitar andra underleverantörer för att tillhandahålla dem av skäl som inte har att göra med den skattepliktiga händelsen och på grund av att den beskattningsbara person som vill utnyttja [avdragsrätten] vid den tidpunkt då denne åtog sig uppdraget visste att underleverantören, som i brist på personalresurser och materiella resurser, skulle tillhandahålla tjänsterna genom att använda sig av egna underleverantörer? Påverkas svaret av den omständigheten att den beskattningsbara personen eller dennes underleverantör i kedjan har inkluderat en underleverantör med vilken de har en direkt relation eller personlig eller organisatorisk anknytning (personlig kännedom, släktskap eller samma ägare)?